

Stk. 2. Udleveringen skal gennemføres snarest muligt efter de i stk. 1 nævnte tidspunkter.

Stk. 3. For at sikre udleveringens gennemførelse kan de i retsplejelovens kapitler 71 og 72 omtalte retsmidler anvendes. Fængsling, som er sket efter denne bestemmelse, skal ophæves, hvis udlevering ikke har fundet sted inden 30 dage efter de i stk. 1 nævnte tidspunkter. I særlige tilfælde kan retten dog forlænge denne frist.

§ 18. I forbindelse med en beslutning om udlevering kan justitsministeren bestemme, at genstande, som er beslaglagt eller taget i bevaring under sagen, med forbehold af tredjemands eventuelle rettigheder skal overgives til den myndighed, som har anmodet om udlevering.

Kapitel 4.

Andre bestemmelser.

§ 19. Er en person efterlyst af myndighederne i en fremmed stat som sigtet, tiltalt eller dømt for en strafbar handling, der må antages at kunne begrunde udlevering efter denne lov, kan de retsmidler, der omtales i retsplejelovens kapitler 68, 69, 71 og 72, anvendes i samme omfang, som hvis anmodning om udlevering forelå, jfr. § 13.

Stk. 2. Foranstaltninger, der er truffet efter stk. 1, skal ophæves, såfremt anmodning om udlevering ikke er modtaget senest 30 dage efter anholdelsen. I særlige tilfælde kan retten dog forlænge denne frist.

§ 20. Justitsministeren kan efter anmodning tillade, at en person, der er udleveret efter reglerne i denne lov, underkastes strafopfølgning eller straffuldbyrdelse eller udleveres videre til tredjeland for en anden strafbar handling begået før udleveringen end den, han er udleveret for.

Stk. 2. Tilladelsen kan kun meddeles, såfremt udlevering for den pågældende handling kunne have fundet sted efter bestem-

melserne i denne lov. Bestemmelserne i § 10 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Tilladelse til, at den pågældende videreudleveres til Finland, Island, Norge eller Sverige, kan dog meddeles, såfremt handlingen efter reglerne om udlevering til disse lande kunne have begrundet udlevering af ham her fra landet.

Stk. 4. Anmodning om tilladelse efter stk. 1 skal indeholde de oplysninger, der omtales i § 11, stk. 1, samt oplysning om, hvorvidt den pågældende forlanger lovligheden af en eventuel tilladelse prøvet ved domstolene.

Stk. 5. Er der forlangt domstolsprøvelse, kan tilladelse først meddeles, når dens lovlighed er fastslået ved endelig retskendelse. Politiet indbringer spørgsmålet for retten på det sted, hvor den udleverede havde ophold før udleveringen.

§ 21. Justitsministeren eller den, han bemyndiger dertil, kan tillade, at en person, der udleveres fra en fremmed stat til en anden, føres gennem riget, såfremt bestemmelserne i § 2 eller §§ 4-6 ikke ville være til hinder for, at der skete udlevering her fra landet for den pågældende handling.

Stk. 2. Sker udleveringen til Finland, Island, Norge eller Sverige, kan tilladelse efter stk. 1 dog meddeles, såfremt bestemmelserne i § 2 eller § 4 i loven om udlevering til disse lande ikke ville være til hinder for udlevering af den pågældende her fra landet.

§ 22. Loven træder i kraft den 1. juli 1967.

Stk. 2. Uanset bestemmelserne i loven kan der ske udlevering i det omfang, der er pligt hertil efter overenskomster med andre lande, der er indgået før lovens ikrafttræden.

§ 23. Loven har gyldighed for Færøerne og Grønland med de afvigelser, som følger af de særlige retsplejelove, der gælder for disse landsdele.

Jul. Bomholt.

/ Jens Frandsen.